

[Agerschou]

nu får stablet et projekt på benene, som betyder, at der vil blive brugt færre ressourcer på de 20-30-35-årige, der befinder sig i kontanthjælpssystemet i meget lang tid.

Endvidere gik socialministeren i gang med en diskussion om meningsfyldt arbejde, men desværre gav socialministeren sig til at argumentere med en helt anden end SF's ordfører. Jeg tror, det var, fordi socialministeren lod sinde køre af sted med sig og derved kom ind på et forkert spor, for de synspunkter, jeg blev påduttet af socialministeren, er ikke nogen, vi har i SF. Når vi taler om nyttigt arbejde – og jeg brugte med vilje udtrykket »nyttigt arbejde« – handler det om, at den opgave, man bliver sat til, er noget, det er vigtigt bliver udført; at ens indsats ikke kan undværes; at man indgår i en arbejdsmæssig sammenhæng med andre; at der bliver lagt mærke til, om man kommer eller ej; at det ikke er ligegyldigt, om man befinder sig på arbejdspladsen. Det er det, jeg mener med arbejde, der er til nytte. Jeg har nemlig oplevet mange unge på beskæftigelsesprojekter, der ikke har følt, at de var til nytte – de følte, at man egentlig ikke lagde mærke til, om de kom eller ej – og i sådanne tilfælde mener jeg faktisk, at et beskæftigelsesprojekt kan blive værre end ingenting, hvis det opleves sådan af den pågældende.

Ministeren var inde på nogle tanker om, at man skal yde noget for at få noget, og efterlyste egentlig SF's synspunkt. Jamen vi er da enige i, at man skal yde noget for at få noget, men jeg oplever altså meget ofte præcis det modsatte problem inden for kontanthjælpssystemet: masser af henvendelser fra mennesker, der har været syge, der er blevet arbejdsløse, der har været ude af arbejdsmarkedet i nogle år, og som er fortvivlede over, at de ikke kan få et stykke arbejde, og som har skrevet – jeg har fået i hundredvis af ansøgninger – har fået en følelse af, at de ikke duer til noget, at der ikke er nogen, der vil have dem, at der ikke er nogen, der lægger mærke til, om de står op om morgenen eller ej. De leder efter noget og nærmest forlanger af systemet at blive sat i gang med en eller anden form for tilbud. Jeg oplever altså egentlig, at hovedproblemet i kontanthjælpssystemet er præcis det modsatte, nemlig at de pågældende ikke har ret til et tilbud.

Jeg vil slutte med at sige, at vi igen opfordrer socialministeren til at gå i samarbejde bl.a. med

SF om at etablere en job- og uddannelsesordning, der kan være med til at løse det, vi anser for hovedproblemet i kontanthjælpssystemet.

Bente Juncker (CD):

Det er nu lidt forunderligt, at høre Socialdemokrater og SF'ere stå heroppe og kritisere beskæftigelsesprojekter, for det var socialdemokratiske regeringer, der indførte alle disse ordninger med »Ung i arbejde«, og hvad ved jeg. At det så ikke er gået bedre med at få de unge ud i det private erhvervsliv, er kun beklageligt.

Så siger fru Pernille Forchhammer, at man maler livet sort efter de fem måneder for de unge. Jamen nu må vi altså ikke male det helt sort. Jeg er enig i, at dette her ikke er lykken, og det har jeg også givet udtryk for, men man kunne nu godt forlange af de unge, at de, når de har prøvet at være ude i de fem måneder, selv tog et lille initiativ. Vi ved, at der er nogle i dette land, der ikke vil. Dem må vi så lade være, og de skal have nogle midler, som de kan eksistere for. Men der er altså også nogle, der gerne vil, og mon ikke der skulle være nogle blandt dem, der har været ude i de fem måneder, der virkelig selv kommer i gang, selv prøver noget nyt, selv tager initiativer til at gå på kursus osv.?

Jeg vil gerne bekræfte over for socialministeren, at jeg var en af dem, der kritiserede, at der ikke var nogen eksempler i lovforslaget, sådan at de unge kunne læse om de muligheder, der var, hvis de var interesserede, for jeg synes, det er vigtigt for alle borgere, at de kan læse, hvad loven indeholder. Dertil siger ministeren, at skrev man nogle eksempler i lovforslaget, ville man kunne få skudt i skoene, at det ikke var fyldestgørende nok. Jeg er nu af den mening, at det kunne være rart, hvis denne regering gik i spidsen med at sørge for, at lovgrundlaget er i orden; så skal man selvfølgelig altid kunne dispensere gennem nogle undtagelsesbestemmelser. Det ville være rart at få de eksempler med, men det kan vi jo nå endnu under udvalgsarbejdet.

Kaj Poulsen (S):

Jeg vil gerne sige til fru Bente Juncker, at vi ikke afviser, at det er os, der har fremsat tanker om beskæftigelsesordningerne, tværtimod. Men det, vi har bebrejdet det nuværende flertal herinde, er, at man, efter at vi sammen med socialministeren gennemførte jobskabelsesloven,